

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пош.
Конто почт. швед. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рубрикі не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місцеве 3-00 год.
Чужоземне 18-00 „
Почта 30-00 „
Річне 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 дол., Німеччині 7-50 дол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Бос-
нії 7-50 дол., Австрії 7-50 дол.—
Зміна адреси 1 дол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-28.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Як нам реагувати на сучасну трагедію України.

Теперішня трагедія українського народу му-
сить не лише глибоко запасти в душу, викликаю-
чи почуття жаху, але й повинна викликати основ-
ну застанову над причинами, що до неї довели.
Очевидно, не можна цих причин зводити лише до
політичної й економічної системи московських
комуністів. Є і наша вина в тому, що витворилося
на Україні.

Український народ не зміг використати цьо-
го історичного моменту, який прийшов внаслідок
російської революції, для створення власної дер-
жавності. Ні варід, ні українська інтелігенція
політично не доросли бачи до завдання історич-
ного моменту.

Українська інтелігенція в більшості пересяк-
нула була інтервенціональними і матеріалістично-
соціалістичними ідеями. В такому ж самому дусі
виховувала вона і селянську та робітничу масу,
закладаючи її елементи. А широкий загальний укра-
їнського населення був байдужий до ідеї власної
державності, бо займав у цьому інстинкт держав-
ності. Заник внаслідок утрати своєї держави, че-
рез довгу політичну неволю. Ось чому в часі на-
вколишніх змагань на Україні можна було поміти-
ти два явища.

Частина української молоді зі святим вогнем
в очах йшла в ряди московської армії проти укра-
їнських націоналістів-буржуїв, бо чейже на її
думку не міг бути еслянин або робітник україн-
ським націоналістом. А величезна більшість се-
лянства спокійно сиділа по селах і байдуже при-
глядалась до українсько-московської боротьби,
бо захопила була панські землі у свої руки і біль-
ше нічого не треба було їй для щастя. Адже десяти-
ками літ виховували цю масу в матеріалістично-
соціалістичному дусі.

Трагедія, що відбулася на Україні позбавила
українське селянство і землі, не тільки панської,
але й колишньої власної; що більше, позбавила і
кусника хліба. А замість волі принесла державне
кріпацтво, невольничество тіла і духа.

Не прамував весь варід до власної державно-
сті, не хотів нести для неї жертви, такої невеликої
в порівнянні з числом жертв московсько-біль-
шовицького панування на Україні. Ті думки, та-
кі аспі, такі елементарні, повинні глибоко запа-
сти у свідомість української маси, щоби колись
не повторилась стара історія. В очікуванні нової
історичної хвилини для українського народу
треба виховувати народ в національно-ідеаліс-
тичному дусі, треба привчати його до організо-
ваного життя і до готовності до жертв, навіть
виставляти.

Протестаційні віча в приводе страшного го-
лоду на Україні повинні підносити цей бік спра-
ви, повинні мати виховний характер.

Крім того, в увазі на те, що однією з пер-
вопричин сучасної трагедії України є занепад дер-
жавної традиції в українському народі, треба
подумати над тим, як пробудити в народі цю
традицію.

Під цим поглядом у нас мало робиться, ми-
же часто заставляло одно явище. Наша галиць-
ко-волинська земля так багато засілена різними
історичними пам'ятками, а як мало людей бачило
ці пам'ятки минулого, як мало знає свою рідну
історію. Чи роблять у нас прогульки до цих істо-
ричних місцевостей, хоч би шкільні? Чи є відпо-
відні книжки, статті, фотографії, ачеви для
масового поширення?

Так само, як наша історична мистецтва
до зміцнення нашої національної свідомості по-
винні бути використані і наша географія. Вар-
то робити більш і менші краєзнавчі прогульки,
щоби пізнати і полюбити свій край і свій народ.
Всі ті думки не нові, але ними гостроше відчува-
ється їх вагу і потребу. Хоча звернути увагу ще
на один момент того самого характеру. До пле-
бани національної традиції в масах могла би
бути привчана і церква.

Чому у нас не розбудовано культу святих у-
чнівських святих, а чейже маємо їх доволі в

Чехії, наприклад, віками витворилося незвичай-
но сильний і глибокий культ св. Кирила і Методія.
У нас нічого подібного нема. Чи з практики
церковної можна було би довідатися, хто був
апостолом християнської віри для нашого народу?
Знаю, що св. князь Володимир і св. княгиня
Ольга зветься рівноапостольними. Знаю, що
присвячені є для пам'яті їх дві 15. і 11. липня
(ст. ст.). Але чи відбуваються в ті дні якісьбудь
великі церковні свята, такі, які глибоко западали
би в душу? Чи багато людей взагалі знають та
могли би перечислити всіх святих, яких видав
зі себе український варід?

А яке мало би це велике значіння релігійне і
національне, якщо у нас був відповідно розбудов-
ваний культ святих, що вийшли з власного укра-
їнського народу! Було би корисним, щоби цєю
справою зацікавилися церковні кола.

Приходить думка, що і день національної
жалоги можна було би використати, щоби по-
глибити в народі почуття зв'язку з нашим істо-
ричним минулим, державним і церковним. День
29. жовтня має бути днем національної жалоби
та днем церковного поминання мільонів укра-
їнців, що змерли з голоду. Українська Церква в
молитвах своїх згадала тих нещасних своїх чле-
нів. Алеж Церква не є лише Церквою живих. Всі
покоління українців входять у склад Церкви, по-
чинаючи від тих, що перші просвітили наш на-
род світлом Христової науки. І чий рівноапос-
тольський князь св. Володимир і св. княгиня
Ольга в день 29. жовтня не будуть незримо брати
участі в нашій всецерковній і всенародній мо-
литві за померлих від голоду наших братів і
сестер?

І треба, щоб відповідний смисел говорив про
це віруючим, що прийдуть до Церкви 29. жовтня.
Чи не було би добре, щоб на час богослуження в
дні 29. жовтня на визначене місце в церкві були по-
ставлені образи св. Володимира і св. Ольги, та
щоби обрали ті були оповиті жалобною киркою.
Може в інший спосіб буде символічно виголоше-
на думка, піднесена мною. Хай тим займуться
покликані чинники. Якщо не було, сучасна небу-
вала в історії трагедія України видатиме посту-
лат про необхідність розбудовання і скріплення
в нашому народі національної традиції та свідомості
Павел С. Хруцький.

За океаном.

ПОЧАТОК НАУКИ В УКРАЇНСЬКІЙ КАТО-
ЛИЦЬКІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ У СТЕМФОРД.

Досі зголосилося 20 учнів до Української
Католицької Вищої Школи, посвяченої у Дні
Правди. 4. вересня н. р. Замітне, що місцеві като-
лики українського походження почали ви-
сунувати теж свої діти до української школи. До-
тепер є чотирьох айришів (ірландців). Учител-
ями іменовані дотепер: пп. Нагірний і Тихан-
ський, оба родом з Оліфанту, Пенсильванії.
Вони мають доволі кваліфікації і були першими
учителями у прилюдних високіх школах („дай-
скул“). Ректором цілого заведення і префектом
студій є о. Павло Прохько, дотепершній секре-
тар владики Константина. Наука почалася з
днем 16. вересня н. р.

ПРОФ. РОМАН ПРИДАТКЕВИЧ НА ВАЖНІМ
СТАНОВИЩІ.

Наш земляк, композитор і віртуоз Роман
Придаткевич, дістав місце професора гри на
скрипці і став головою цього відділу в музич-
ній школі Гармоніка і Лінарда Скул оф Мюзик
у Вестчестері під Нью Йорком, а крім цього зай-
має становище професора гри на скрипці в Ко-
мюніті оф Мюзик на Риверсайд Драйв при 84
вулиці в Нью Йорку. Він є там диригентом сту-
дентської оркестри. — Від минулого року зай-
має п. Придаткевич становище професора в до-
бродішній Інституції Юніверситі Сеттлмент на
території міста в Нью Йорку і там він курс для ди-
ригентів хору. Між іншими в мін. році був та-

кож двох українців, з котрих один (грім. Ско-
робогач) є вже диригентом українського хору
на Джаймсі побіч Нью Йорку. З композитор-
ської праці проф. Придаткевича слід згадати
про викінчення другої частини його симфонії.
Всіх частин має бути 4, але вони потребують
дальшої переробки, заки композитор пустить
їх у світ.

УКРАЇНСЬКА ДІВЧИНА ЗДОБУЛА ПЕРШУ
НАГОРОДУ ЗА ГОРОВОДИНУ.

М. Кальбронь, донька одного з парох. з церкви
св. Юрія в Нью Йорку, вихована увесь час свого
16-літнього життя на Іст Сайд у Нью Йорку так
що навіть ніколи не ходила до кінотеатру, ста-
ла нараз славною. Ось газети принесли дову
новинку, що вона дістала срібну чашу за вір-
целе пленання квітів і горозовини на малесень-
кій грядці, величчии хатнього килима на землі,
призначеній на це організацією Нью Йорк Плен-
енд Флавер Гіл при 65. вул. над Іст Ривер. Га-
зети помістили також образок цієї фармерки
найбільшого міста на світі, а з нею і деяких ін-
ших дітей, що займалися горозовиством. Наго-
роди мала роздавати мати теперішнього прези-
дента, пані Джеймс Розвелл, але через злиний
дош вона оправдала свою відсутність. Ї місце
зайняла п. Баррет Сміт, голова згаданої органі-
зації.

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ГОЛОДУЮЧІЙ
УКРАЇНІ В ШІКАГО.

На зборах, які відбулися в неділю 10. ве-
ресня у січовій залі в Шікаго, складено Комітет
Помочи Голодуючій Україні. Головою Комі-
тету обраний д-р Омелян Тарнавський. Для 13
вересня Комітет мав першу нараду, на якій уло-
жив план своєї діяльності.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ЗАКЛАДЕННЯ СОЮЗУ
ПРИДНІПРЯНЦІВ В АМЕРИЦІ.

З Нью Йорку повідомляють, що за починую
кількох діяльних придніпрців в Америці має
небаром організуватися „Союз Придніпрців
в Америці“. Ініціатори запросили як основни-
ків: Олександра Архипенка, Олександра Шапо-
вала, Володимира Степанківського, Павла У-
льянського, д-ра Микиту Михаленка, д-ра Елза-
ра Михаленка, Павла Шевченка, Дмитра Чутра
й інших.

Спільна армія Малої Антанти.

У зв'язку з гостинною французького генера-
ла Вайгана в Празі „Лівінг Стандард“ пише про
плановану залуку армії Малої Антанти. Так Ма-
ла Антанта мала би армію більшу від французь-
кої. Обрахунок чинну армію Югославії, Чехо-
словаччини та Румунії на 594.504 воїнів (фран-
цузька чинна армія має 578.900 воїнів). Армія
ті мають 1.887 літаків.

Також „Дейли Телеграф“ у зв'язку з нара-
дами Малої Антанти в Сіная пише, що там ра-
дили над залукою армії держав Малої Антанти
й невиключене є створення спільного генераль-
ного штабу армії держав Малої Антанти й од-
ноплідна команда.

Задумана гостина бенеша в Римі торма-
ється організацій наддунайських держав, а пе-
редовсім відношення Малої Антанти до Австрії
та Мадагаскару. Мін. Тітусеску підчас побуту
в Туреччині обговорить співпрацю Малої Ан-
танти з Туреччиною та болгарсько-грецького
зближення.

Щикаляться теж подорожю короля Олек-
сандра до Царгороду й Атен, де переговорюва-
тиме з державними мужами. По дорозі в Варні
стрінеться з болгарським королем Борисом.

НІМЕЦЬКИЙ ЧАСОПИС У ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, ПАТ. Еміграційна „Лойтше Фрай-
гайт“, що виходить у Штрассбурзі, повідомляє,
що орган „Нос Парізер Цйтг.“ чинили тепер за-
лежним від німецького миства пропаганди. До
адміністраційної ради того часопису належать:
м. Гіллер і д-р Кон-Госенан.

Зміна адреси 1 дол. Можна прислати пошто-
вими марками.

Справа голодової катастрофи на Радянській Україні

на форумі Союзу Народів

Вчора подали ми короткі інформації про заходи представників Українського Громадського Комітету для рятунку України перед Союзом Народів у Женеві в справі застосування голодової катастрофи на Рад. Україні на Раді Союзу Народів. У цих інформаціях ми зазначили, що на істотну ніде друкуємо меморіал наших представників до президента Мовінкля і писемо Об'єднаного Комітету Міжнародних Жіночих Організацій у тій самій справі. З технічних причин ми вчора не могли опублікувати цих документів і тому робимо це тепер.

I. МЕМОРІАЛ ПРЕДСТАВНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМ. КОМІТЕТУ РЯТУНКУ УКРАЇНИ ДО ПРЕЗ. МОВІНКЛЯ.

23. вересня 1933.

Вашо Експеленція,
Президент Ради Союзу Народів
Міністр Мовінкель

Ваша Експеленція!

Підписані представники Українського Центрального Комітету Рятунку України звертаються до Вас з горючим проханням (апелем) виступити справу голодової катастрофи, що лютує на Радянській Україні, перед форумом Союзу Народів та спонукати Союз Народів організувати міжнародну допомогну акцію в користь вигнаної від голоду української нації.

Факт голоду, не зважаючи на всі намагання більшовицького уряду закрити перед світом правду та не зважаючи на його заперечення голодової катастрофи, не підлягає ніяким сумнівам. Цей факт стверджений тисячами листів, які одержуємо від наших братів (земляків) з того боку совієтського кордону, та протоколами візитами соток збігів українців, яким вдалося покинути совієтську територію; він підтверджений також свідченнями безсторонніх людей, передовсім чужих журналістів, яким, не зважаючи на заборону більшовицького уряду, вдалося перелітатися на навіщену голодовою катастрофою українську територію.

За автентичність факту побувалої своїми розмірами в історії голодової катастрофи ручає такі поважні імена, як імена відеського кардинала Іваниця і імена українських греко-католицьких єпископів з митрополитом графом Шептицьким на чолі.

Не хочемо комплікувати політичними моментами справу міжнародної допомоги і тому не будемо говорити тут про причини страшної катастрофи, яку переживає Україна і які зрештою надто відомі в усьому світі. Є прилюдною гайкою, що Україна, ця країна великих природних багатств, довела до П теперішнього жахливого стану більшовицька господарська політика. Означе політика, яка в боці справу політико-господарського винищення України П теперішніми володарями, апелюємо до Союзу Народів у справі допомоги для голодних, бо це справа міжнародної солідарності і гуманності.

Вірно, що Союз Народів, який вже в минулих роках займався аналогічними допомогними гуманітарними акціями та який в першій мірі покликаний організувати доміч у користь безборонного, вщасного населення України, усуне всі труднощі і вплине на уряд Свієтського Союзу, щоб він не відмовився допустити міжнародну допомогу.

Українці західних земель, що живуть поза межами Свієтської Республіки, а також канадці і американці українського походження, готові поділитися з загнаними від голоду братами своїми скромними засобами доміч і іншими засобами поживи, якщо С. Н. уможливить нам перетранспортувати їх на Радянську Україну та роздачу тих засобів під міжнар. контролем.

Підписані приїхали до Женеви, як висланники Українського Центрального Комітету Рятунку України, який заснувався в столиці західних українських земель, у Львові, з повноваженнями, поробити в імені Комітету всі потрібні заходи перед Союзом Народів. У склад нашого Комітету входять Українська Парламентарна Репрезентація західних українських земель у польському парламенті та 36 центрально-українських культурних, економічних і гуманітарних організацій і установ, між ними організації українських емігрантів в Радянській Україні. В тісному порозумінні з нами працює Український Рятунковий Комітет за українських земель, які є в Румунії з осідком в Чернівцях та українські допомогні комітети, розкинені по Європі і Америці.

Пос. Мілена Рудницька, Пос. Зенон Целіський, заступники голови Українського Рят. Комітету.

II. ПИСЬМО ОБ'ЄДНАНОГО КОМІТЕТУ МІЖНАРОДНИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Об'єднаний Комітет

Міжнар. Жіночих Організацій.

Вашо Експеленція, Пан Йог. Л. Мовінкель,
Президент Ради Союзу Народів.

26. вересня 1933.

Експеленція,

В імені вище позаного Комітету Міжнародних Жіночих Організацій, чи може Вас просити, щоб Ви звернули увагу Ради Союзу Народів на розпачливе положення голодом скарженого населення Радянської України?

Нераз уже Союз Народів виконував неоцінені послуги для справи гуманності і ми застасмо на Вас, Експеленція, як Президента, щоб Ви пропонували Раді Союзу потребу негайного дізнання у формі, яку Ви будете уважати за вказану.

Комітет був одностайний у своїй постанові звернутися до Вас з апелем.

Залучаю деякі дані про положення.

В імені Комітету маю честь остатися

щиро Вам відана

М. Корбет Ешбі, в. р.

Президентка одної з Організацій.

Розправа за вбивство Голука.

Дев'ятий день розправи.

(Від нашого кореспондента.)

СВІДОК — ВІЩЕВЄВОДА. „БИТЕ ІХ А ПРИЗНАЮТЬСЯ“

Свідок Маріян Соханський, літ 35, львівський віщевєвода, б. начальник відділу безпеки, куди прийшов на місце Роговського. Про те, що Барановський був конфідентом поліції — свідок знав уже давніше, але стрінувся ближче з ним у зв'язку зі скаргами Барановського на Чеховського. Довідавшись, що конфідент зголошує скарги на офіцера поліції, свідок наказав лав. Бізевичеві, щоб доручив Чеховському з'ясувати зв'язок з Барановським. Коли Івахів прийшов до кабінету свідка і заявив, що побіч знаходиться Барановський, який сам зголошує, і хоче вичити свої скарги на Чеховського, свідка неприємно вразило, що Барановському не хотілося казати Бізевичеві про свої претензії супроти Чеховського, але зголосився до заступника. Вислухав Барановського, дав йому 200 злот. і заявив „плати добре, але вимагаю добрих інформацій. Як зможеш нас на якісь лайдаки, то з ними порадуюся“. „В тому тоні я завжди зник говорити з конфідентами“. Барановський говорив зі свідком по українськи, виправдовуючись, що не вміє добре по польськи. Потім виправдовувався, що Бар. до Івахова говорив по польськи. Про зв'язок з Іваховим

вночі після вбивства Чеховського свідок довідався на кілька годин раніше. Пішов туди особисто, маючи вже замір арештувати Барановського. Ніколи не мав до нього довіри. Коли спитав Бар. хто міг убити Чеховського, Барановський назвав кілька імен. Коли свідок спитав, як можна без доказів арештувати цілий ряд осіб, Барановський заявив: „Треба їх бити, то признаються“. Свідок з трудом запам'ятовував над собою, бо був страшенно вражений, що українське каже бити українських політичних в'язнів. На тій конференції устійнено (в присутності Барановського), що він піде до в'язниці „для зміщення“, — однак Барановський не знав, що свідок був рішенням вже його з в'язниці не випустити.

Коли свідок зробив Барановському закид в присутності нач. Кухарського (Барановського привели тоді з арешту), що Барановський нічого „не дав“, — Бар. заявив, що дав „рішення доказ“ у справі вбивства Голука — революєр. Свідок негайно дав наказ шукати за тим революєром і це довело до в'язнення справи.

КОНФІДЕНТИ.

Справа конфіденційної служби — складала і вимагала багато секрету. Конфіденти

можуть бути добрими і злими, „платиться і купується“ і річ лише в тім, щоб поліція орєнтувалася, хто продає товар добрий, а хто ні. Напр. Журківський, засуджений на смерть і потім уласкавлений на 15 літ в'язниці за участь у нападі у Городку, був теж конфідентом. Конфідентом був Ніч, який зробив атентат на ком. Цесельчука. Барановський був конфідентом дуже інтелігентним, — був інтелігентніший від свого шефа Чеховського, але свідок не мав до нього довіри. Не розумів напр., чому Барановський, що зумів знайти дорогу до Івахова, щоб доминатися грошей від Чеховського, не міг би тим більше знайти дорогу для передачі револьєру, з якого був убитий Голука.

На конференції у радника Івахова Барановський заявив м. і., що є здібний до „микрої роботи“. — Свідок Івахів сконфронтований з Соханським — перечесть цьому. Івахів звертає увагу, що працював у відділі безпеки з Барановським довше від Соханського і тому його погляд вірний.

„РОМАН“.

В дальшому свідок Соханський заявляє, що для нього, як колишнього старшини П. Вільяму, було річчю нечуваною, щоб конфідент жив у приязні з офіцером поліції. „Той роман“ Чеховського з Баріновським мені дуже не подобався і тому я постарався, що Чеховського мали б перенести. Декрет про перенесення був підписаний, але в той самий день Чеховського обито.

МЕТОДИ РОЗВІДКИ

Є дві методи розвідки („дивяду“): через конфідентів і через матеріали, які потім треба компіювати й аналізувати. Перша метода ашша, друга певніша. Чеховський пішов на першу методу, але з конфідентом заприязнився і ніколи його не перевірявав. Барановському не належало на розконспіруванні перед членами ОУН, бо ходив з Чеховським, якого всі знали до ресторана. Коли свідок говорив у в'язниці з Костя-

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого роду друкарські роботи по найдешевших цінах!

ком, якого Баран. заденунціював поліції як убивника Голука, — Коссака не повірив у це свідкові і заявив, що Барановський є чесний і даний молодець. Коссака уважав тоді, що свідок хоче його спронукувати. Тимчасом Барановський на ділі радив бити Коссака, бо Коссака є „мигший“ і до всього під побоями признається.

Щодо слідчої контррозвідочної служби О. У.Н. — то про це було чимало статей і нотаток в нелегальній українській літературі і свідок цитує їх наголовоки.

КОМУНІСТИ І НАЦІОНАЛІСТИ.

В рр. 1928—31 перехреснування впливів націоналістів і комуністів було дуже сильне. Обидва течії голосили газетою відірвання земель від Польщі. Також етична платформа була одна. Був випадок, коли 2 летючки — ОУН і комуністів — були друковані на одній машині. Нині цей зв'язок гірший з огляду на політичну ситуацію і во дії у Світах.

Д-р Шурлей цікавиться конфідентами і агентами. Свідок вияснює: Агент це функціонер який мусить бути прийнятий на службу, а конфідентом може бути кожний. Засада каже, що поліція мусить з кожним конфідентом говорити, річ лише у сегрегації інф. матеріалу.

Обв. Барановський боронить „совієтського чесного“ характеру своєї поліційної служби та полемізує з віщевєводою Соханським, після чого в 5 год. попол. перервано розправу до понеділка 9 год. ранку.

Мандоівка журналістів.

30. вересня в год. 18.55 виїхали з Берліна кореспонденти більшовицької преси. Поїхав із ними й кореспондент урядової тел. агенції Тасс Безпалов.

МОСКВА, 30. 9. ПАТ. Нині ввечері виїхали через Варшаву виселені з СРСР, німецькі журналісти: кореспондент „Кельміше Цтг.“ Юст „Льок. Анцайгер“ Гербоінг і „Берл. Тгт.“ Гермштад. Відпровождали їх на двірці члени німецької амбасаді й гурток закордонних журналістів.

Кореспондента аг. Вольфа ред. Баума не виселили. Він остає в Москві в характері посолого аташе при німецькій амбасаді.

Світова хроніка.

B. H. 1000.

ЧОВА промислово-торговельна станиця.

Посвячення домівки „Те-Ки“.

Перед місяцем повстало у Львові нове українське підприємство, даючи початок новій у нас промислово-торговельній діяльності. „Комітет допомоги вдовам і сиротам по священниках“, відомий своїм підприємливості, відкрив у опіці з фактовими людьми при нуд. Требувальській ч. 1. перший український магазин і робітню мужських і хлопчих одягів під фірмою „Те-Ка“ (текстильна конфекція). Підприємство спирається на плороних, організаційних і матеріальних основ. Завдяки першорядним правецьким силам, порядним одяговим матеріалам і солідній обслузі товар фірми „Те-Ка“ побиває не тільки своєю якістю, але й дешевістю чужинця того роду, звичайно танити конфекцію і здобуває собі швидко припинання покупок.

В неділю, 1. ж. м. відбулося посвячення нової промислово-торговельної станиці при участі представників різних українських установ, преси і громадянства. Акту посвячення dokonав парох Преображенської церкви о. Савовський, який теж побачив Комітетові успіхи у розпочатому ділі, що тісно зв'язане з його гуманітарною місією. Значіння нового підприємства підкреслює зокрема о. сов. Дієрович, голова Т-ва священників ім. св. Андрія, дякуючи сподіваною з „Комітетом допомоги вдовам і сиротам по священниках“. Після вітання „Многая літа“, представники Комітету подякували зібраним за випускання цього свята і апостольна надія, що українське громадянство не забуде на гасло „Свій до свого“.

Горіть підтримуємо це гасло від себе і від всіх наших читачів та бажаємо зовсім фірмі якнайкращого розвитку.

ПАМ'ЯТНИК ЖЕРТВАМ ЛЕТ. КАТАСТРОФИ.

ПАРИЖ, 1. Х. ПАТ. Нині в Альон біля Бове відслювали пам'ятник жертвам катастрофи англійського повітряного корабля Р 101. На свято відслювання прилетів літаком із Лондону прем'єр Макдональд із міністром летунства лордом Льюїс-Джонсом. Від французького уряду взяв участь прем'єр Даладіє, міністр летунства Ко і міністр Льюїс Енак. Промову виголосив прем. Даладіє. Пригадав катастрофу та сказав, що Франція взяла живу участь у жалобі. Опісля Макдональд подякував французькому уряду та народоді за спочування. Сказав, що сталося дуже добре, що Франція та Англія разом побудували пам'ятник, бо історія обох народів просвітаєна пам'яттю пілотів. На будуче бажаємо бути лише пілотами. Такі збори, як нинішні, принесуть більше користі, ніж усі писані документи.

Опісля відбулася військова дефілада. Французький літак кинув на пам'ятник китицю, квіти. Над пам'ятником кружало 10 англійських і 18 французьких літаків.

КАТАСТРОФА.

ЛОНДОН, 1. Х. ПАТ. Приватний літак, що вертався з Бове зі свята відслювання пам'ятника жертв кермовика Р. 101, упав у графстві Кент. Згинув троєх людей, у цьому президент Т-ва британської повітряної плазми Гілчріст.

Чи Ви стали вже членом Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові? Місячна вкладка 50 сот!

НОВИНКИ

— Арештування. В Чорткові арештувала поліція 27. вересня учеників „Рідної Школи“ Войтовича Петра, Казимирова Даміана, Турчака Дмитра, Криворучку Михайла, Манастирського Василя, Шевчука Корнила та Пілоняка Івана.

— Вартування у Бережанщині. У Бережанах розліпили на мурах оголошення магістрату, що громади обов'язані вартувати на громадських, повітових і воєнісських дорогах, на залізничних шляхах (при чому перехід шляхом і через шлях заборонений). Біля громадських, шкільних і двірських будинків, біля стирт. Вартові роблять службу від год. 17.30 до 5.30 рано. Обов'язані до вартування мушники від 18—60 року життя. Вони мають легітимувати прохочих і записувати числа авт.

— Наглий суд у Станіславові. У Товмачі поліцейський Домінік приловив бандита Сидора Левицького, який у магістрату розбивав вогнетриву касу. Левицький постріляв поліцейського, так що він утратив мову. За тиждень Левицького завили. Сидір Левицький це львівський бандит, що вже давніше вбив одного поліцейського в Городенці, одного в Підкамені. Він утік із тюрми в Городенці, де був прив'язаний ланцюгами до ліжка. Кайдани він розірвав. Стане перед наглим судом.

— Релюкції. У Варшаві в держ. урядах доручили вимови чимало контрактним і етатовим службовцям. Вимови обняли теж провінцію. У Перемишлі, Станіславові й ін. містах доручили службовцям також вимови. Зредукували передовсім тих службовців, що вже були на емеритурі, а все ще виконували службу, замужних жінок, яких чоловіки є на становищах і дівчат, які мають батьків.

— Автомобілеві катастрофи. В неділю скоїлося у Львові чотири автомобілеві катастрофи. На Академічній вулиці на колесник упав під авто й при цьому потовкся тяжко, а ровер поломився. Раненого забрала рятувальна станція. Інше авто потрутило 63-літнього Андрія Кравецького. Він зазнав першого потрясіння та ранений в голову. Забрали його до шпиталю. На Городицькій вулиці біля костела св. Єлисавети авто смертельно поранило якогось старенького чоловіка невідомого назвища. Біля пекарні „Меркурій“ авто наїхало на Фр. Пацьона та зломало йому ногу.

— Будівельна катастрофа. У Львові в військовому шпиталі ч. VI завалилася руштування двоповерхового магазину, який будували військові. Руштування придалося 6 воєнків і сержанта. Забрали їх до шпиталю.

— Трагедія зредукованої. На головній двірці у Львові вимовили службу вдові Кат. Левицькій, матері 3-х дітей, що чистила шибі вагона. Коли вона читала вимову трісло їй серце.

— Влом до крамниці зброї. Нічю закралася невідомі люди до крамниці зброї Купчинського при пл. Бернардинській у Львові та забрали 17 револьверів, у цьому кілька розібраних і 150 набоїв. Купчинський знімав на переслуханні, що день перед вломом були в його крамниці два академики, що розмовляли між собою по українськи та поводитися підозріло.

— Кривавий напад на почту. 30. вересня о 15. год. в аксі між Комаровом і Майданом у кольбушівським повіті трьох замаскованих бандитів напало на поштілона, що в ескорті поліцейської віз гроші. Поліцейський вбили. Почти не ограбили.

— Краєва хроніка. В Буську з ріки вилунали Флоріана Кміту, львовянина, з прива-

заною до шибі каменюкою. — У Мшані біля Львова на залізничному двірці поліцейський Хмель хотів вилегітимувати Мендіка, та цей вилунав на поліцейського, повалив його на землю й побив дріжджів у Лисиничах постріляв в живіт інструмтор фізіохивання Вербер. — В адм. Арештували управителя виділу Соболевського. — При будові поліцейського дому здоров'я в Залупіні інженіра Фр. Котовича і Генр. Ліхача допустилися надужити на суму 130.000 зол. Обох інженірів арештували. Арештували теж жінку Котовича, на яку чоловік переписав усе своє майно.

— Годі найти графа. Управа дїбр гр. Якова Потоцького прислала до льок. Горожанського Комітету в Варшаві листа з повідомленням, що граф Потоцький є в Парижі, тому управа дїбр не візьме участі у субскрипції позички. Не можуть гр. Потоцького найти, бо він ніколи не закордонної адреси не оставляє.

— Смертна кара. На тюремному подвір'ї в Іногороді повісили двох грізних бандитів Ретмана, службовця держ. варильні соли та торговця овочів Боровецького. Ретман за дня був зразковим службовцем, нічо замаскований входив на грабїж.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ 2:1 (1:1).

Україна в складі: Бутель І. Скрегота. Олійник, Піліпський, Кіцила, Цимбалі; Ларчук, Магоцький, Ілляк, Воробець, Максиміа. Змагання між цими дружинами відбуваються все у напруженій атмосфері так на гриш, як і між публікою. Житиська публіка дає їм разом доказ своєї спортової незрілості. У другій частині в 19 хв. по здобуттю Україною рішеннях воріт, житиська публіка вдерлася на гриш і заносилося н. переривався грати; але на щастя кімпа і піша поліція зробила акт. Самі змагання стояли на високому рівні і побіда зружина безперечно ліпша. Україна мала перевагу голки: по перерві і тоді Гасмоней не доконала майже до голу су. Україна не мала цим разом слабкого пункту, вогрили доцільно і дуже змійно, а на спеціальну пошліз заслугу Бутель І на воротах, Скрегота в обороні: руханий Магоцький в напад. В Гасмоней надлише оборонне тріо і правий крайник. В першій частині України має легку перевагу, але це не перешкоджає стоїти противників в 15 хв. перших воріт. Україна змагає ворота противника і в 19 хв. Кайов вирішує. Дішші атаки чорно-червоних лікідую певна оборона Гасмоней.

У другій частині України бере з міскої ініціативи і облягає ворота противника, але стріли напад лікідую оборону Гасмоней. Аж у 19 хв. Магоцький склав стрілом в лівий горішний ріг добуває рішення воріт. Суддя викидає з гриша оборонця Гасмоней Бірбала з своєю образу. Публіка вирається на гриш, але тоді цим привертає лад. Далішній хід гри « знов лікідую перевагу України, але кімпа не змінюється Суддя в Бредені мєа добрі наміри, але судить слабо. Вихід наверх 3.000

УКРАЇНА II — ГАСМОНЕЯ II 1:1 (0:0).

ЛІГОВІ ЗМАГАННЯ.

Львів. Чорні — Варта 4:2 (3:2).

КРАКІВ. Висла — Легія 3:0 (1:0).

ЛОДЗЬ. Краковія — Л. К. С. 1:0 (0:0).

КРАКІВ. Гарбарія — Подгуре 0:0.

ЗА І ДО ОКР. ЛІГ.

Львів. Другий Сокіа — Білий Орел 1:1 (1:0).

ЯРОСЛАВ. Огніско — Погось І Б 3:0 (3:0).

РЯШІВ. Ресовія — Погось (Стрий) 4:2 (2:1).

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Понеділок, 2. Х. год. 7.30 веч. „Ш. п. кімната ч. 17“.

Театр Різнородностей.
Вівторок, 3. Х. год. 7.30 веч. „Готівка“ пєса Ебермаєра та Камелера.

Кіна.

АДРІА: „В гургантному вогні“ (Том Міко).

АПОЛЬО: „Історія гриху“ (Ст. Жеромського).

АТЛАНТИК: Фільм Совкіно: „Турбіна 50.000 ГП“.

КАСІНО: „Серце велетня“ (Воалес Беррі).

КОПЕРНИК: „Пісні над піснями“ (Марлена Дітріх).

КОЛСЕЙ: „Володар пустині“, ревія „Код рїм“ надає нас.

ТРАВДУЧИСЬКА: „Пісні над піснями“ Потім відкрийте гоговори на воді.

МІРАЖ: „Золотий молох“, „Коли хочеш віддати серце“ (Ліліана Гарсей).

МУЗА: „Львівський“.

ПАЛАС: „Лочка проку“ (Ані Овдрі).

ПАН: „Симфонія б-х міліонів“, на сцені: Цибульський, Власта Бомський.

ПАСАЖ: „Боротьба за діаманти“, „Польські перегоні“.

СТИЛЕВ: „Кохання артистки“ (Джені Ліла), ревія „Дан нас гарні львівські“.

ХИМЕРА: „Діка дівчина“.

УТІХА: „Корольова плазменка“, ревія „До побачення“.

Закордонне радіо.

Понеділок, 2. жовтня 1933.

Мор. Острава (263,5) 17.50 Словацькі пісні; Братислава (279,3) 12.35, 20.45 Концерт; Рим (441,2) 17.15 Концерт, 20.45 „Лонатичка“ оп. Бєліні; Відень (517,2) 11.30, 12.00, 19.00 Концерт, 17.25 Вокальний ресіталь; Рига (525) 19.30 Піснїчки; Будапешт (550,5) 12.05 Концерт, 17.00 Ві-

ськова оркестра, 18.45 Фортепія; Харків (937,5) 9.00, 15.30, 18.00 Концерт, 10.00 Цирк, 15.00 Літер. аудіція, 19.00 Концерт із „Бєрєзією“.

Вівторок, 3. жовтня 1933.

Братислава (279,3) 17.50 Скрипка; Мільно (331,5) 13.00, 13.45 Тріо; Штутгарт (360,6) 20.00 Штраусові твори; Гельсінгфорс (368,1) 18.15 Спіл, 18.40 Мурицькі пісні; Рим (441,2) 17.15 Концерт; Прага (488,6) 18.00 Болгарська музика, Болгар сїта, 19.25 Пісні; Відень (517,2) 12.00, 17.25 Концерт; Мінхен (532,9) 20.00 „Модель“ оп. Супе; Будапешт (550,5) 17.00 Цирк оркестра, 20.30 Оп. музика; Харків (937,5) 9.00 Трубіна оркестра, 10.00 Музика для дітей, 15.00 Українська музика, 17.40 Мист. трансмісія, 18.30 Концерт та Української Фільгармонії.

Читайте „Діло“!

Львівське радіо.

Понеділок, 2. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішні званці; 12.05, 12.35, 18.45, 22.40 Грамофон; 15.30 Господарський комунікат; 15.40 Збіжєна біра; 15.55 Сальонна музика, 16.40 Лекція Фоміа; 16.55 Солісти; 17.50 Техн. скрипка; 18.00 Прикладні роботи фонду гриш; 19.25 „Адам Венявський“; 20.00 Вєсїр творчості Ад. Венявського; 22.25 Спортові іктки.

Вівторок, 3. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішні званці; 12.05, 12.35, 20.15, 23.05 Грамофон; 15.30 Господарський комунікат; 15.40 Легка музика; 15.55 Фортепія; 17.30 Піснїчки; 18.00 „Діла Делікроа, поєстатки „капїтїзму“ та романтизму“; 18.20 Легка музика; 19.05 „Помішані з Нїрнберга (Лєкарський жєд); 19.25 Фейлетон; 20.00 „Скорочєні“ вєселї Оркана; 20.30 Трансї; з Буклетїтї Румунська музика; 22.40 Спортові іктки; 22.50 Танкова музика.